

Vetllem pel nostre tresor

No s'ha de despreciar, menys preuar, ni abandonar res de tot quant pugui tenir un regust arqueològic; ans al contrari, cal anar immediatament a la recerca, catalogació i ordenació de totes aquelles coses que deixen ben marcada una data i un pas pels riaranys on s'ha anat esmunyint paulatinament la nostra història, ja que ells són, els que hauran de donar fe de tot quant de bell s'enriqueix un poble.

Hem dit que no s'ha de despreciar res que d'una forma vivent ens simbolitzi un passat i molt menys quan aquest ens plasma un geni ja desaparegut. Despreciar les obres arqueològiques equival a blasmar el nom del poble que és el principi i origen de tota cultura.

Referent al menys preuar o abandonació de l'arqueologia i amb ella totes aquelles coses que formen el tresor artístic que ens han llegat unes generacions passades, és un mal pitjor que el que pot repercutir el despreciar un joell. Tota vegada que poden sorgir especuladors o acaparadors i fins i tot els clàssics antiquaris, i a costes d'unes obres ben nostres —ja que són patrimoni del poble—fer-ne el que vulgarment se'n diu un bon agost.

Castellar del Vallès, ja sabem tots que no és molt pròdig, ni sortós en quan fa referència a l'art arqueològic. Però sí, té una bona sèrie de coses artístiques que ben ordenades formen un tresor, el qual, és digne i apreciable i suficient per a mostrar als ulls de tots, l'elevat nivell artístic-cultural del nostre poble.

No hem de voler doncs, que ni una sola cosa de les que integren el nostre patrimoni artístic, siguin despreciades, mal venudes i molt menys destruïdes, sens abans un previ reconeixement de tot el valor que cada cosa pugui tenir per la nostra història.

Impressions d'un viatge al sector de Bujaraloz (front de Gelsa)

per Modest Mabras

(acabament)

de corneta, em giro i no veig a ningú, però de prompte sento una veu infantil d'un minyó d'uns 11 anys, que és el nunci del poble, que deia que tots els homes del poble, inclús forasters dels 18 a 40 anys, s'havien d'anar a allistar al Comitè de Guerra, donant un termini que ara precisament no recordo.

A les 3'30 sortim de Bujaraloz amb direcció al Quarter General del company Durruti. Arribem després de fer els 25 quilòmetres que el separen de Bujaraloz; descarreguem el camió i prenem direcció cap a la cruïlla de Gelsa, que és a on s'hi troben els milicians d'aquest poble. Parlem el camió i preguntem per ells i ens ensenyen una magnífica cabanya i ens diuen «allí los encontrareis»; efectivament, ja veig el company Vicens Albert, qui ens va acompanyar a dintre de la cabanya, a on hi havien els altres: l'Isidre

Serra, el Josep Chuecos; al veure'ns no hem pogut més i l'emoció ha fet acte de presència en nostres semblants; ens abraçarem i jo quasi en les llàgrimes als ulls, perquè aquestes escenes commonen a l'home més valent. Els vaig dir si volien quelcom per a casa seva, contestant-me que sí, encàrrecs que amb molt de gust ja he complert. Ens despedim d'ells després d'haver comprovat el gran entusiasme i la magnífica moral de què estan posseïts, no sols ells, sinó tots els companys que componen aquella avançada, i ens dediquem a la busca de l'òmnibus Ford, doncs es tracta d'un camp a on hi ha més d'un centenar de cotxes de totes menes, que estan en reparació, que va a càrrec d'uns superbis tallers, a on no hi manca res, dintre de la tècnica moderna en reparació de cotxes. Després de buscar inútilment el Ford, ens varen dir que el dit cotxe feia

el servei de la creu-roja i que també estava al front. Vistos els resultats negatius de les nostres investigacions i essent encara molt d'hora, vaig sentir la curiositat per a visitar el front de combat, i els companys Puigdelloses i Galimany, varen accedir gustosos, prenent direcció cap a Gelsa, població que està a 3 quilòmetres de Quinto, i en poder dels feixistes. De la cruïlla de Gelsa fins a Gelsa, hi ha 15 quilòmetres, que s'han de fer a tot gas, però gràcies a la perícia del company Puigdelloses, tot va anar bé. No trobeu estrany que aquests 15 quilòmetres s'hagin de fer a 100 quilòmetres per hora; és molt natural, tractant-se de terrenys molt planers, i a propòsit, perquè en un santiamén et cusen de bales.

Arribats a Gelsa i amb l'afany d'anar fins al front mateix, deixem el poble de Gelsa i ens internem en la carretera que va de Gelsa a Mora d'Ebre i Quinto, sortint 2 quilòmetres de la població i arribant fins el pont, per on es creuen les aigües pures i cristal·lines del riu Ebre. La meua sorpresa fou enorme al veure de quina manera els feixistes havien volat el pont, però encara no feia 5 minuts que estàvem comentant el fet, quan de moment sentim una sèrie de trets de metralladora, que em van deixar glaçat; (per què negar-ho?) agafo els binocles i en direcció a on havien sortit els trets, i a l'altra banda del riu, aproximadament a 200 metres, es veien els feixistes com es removiën dintre de llurs trinxeres; nous trets i toquem retirada, doncs la cosa es començava a embolicar i si bé ara no em feien impressió els nous trets, no em feien gaire gràcia, i vàrem recular els 2 quilòmetres que ens havíem separat de Gelsa, no sense abans, haver contemplat des d'un parapet del mateix pont, el poble de Quinto, que a simple vista, es veia magníficament bé. La moral i l'optimisme dels milicians de Gelsa, és excel·lent, doncs creuen que dintre poc Quinto, ja serà d'ells; inclús la joventut no dóna importància al que està passant prop d'ells, juguen pels carrers sentint les metralladores com aquell qui sent a ploure. El valor de tota aquesta gent, és envejable, creieu-me! De regrés, els 15 quilòmetres abans dits, els vàrem fer a gran velocitat i amb els llums apagats, per si les mosques!, però gràcies a què feia un excel·lent clar de lluna, arri-

bem a Bujaraloz a les 8 del vespre, sense novetat.

Sopem i un cop enlestits, vaig decidir marxar l'endemà, al primer camió d'abasteixements que sortís en direcció a Lleida, però quina fou la meua sorpresa quan el Llibrata sento que diu: Jo també vindré.

Però que no et dones compte de què si vens em treuràs efecte al reportatge — li vaig contestar jo.

—Es igual, els dius que es fagin l'efecte de què no m'han vist i d'aquesta manera quedaràs bé.

...?

Després de fer un parell de partides de manilla, decidim a anar a dormir, però aquesta vegada amb més sort que l'anterior, doncs per comptes de dormir en el graner, com la nit passada, ho vàrem fer en la mateixa casa a on menjàvem. Un parell de bancs, unes fustes travesseres, unes quantes mantes i a dormir s'ha dit, però el Llibrata, que és l'home de les solucions, va proposar tancar el gos en el corral de la mateixa casa, per cert molt ben proveït d'ànecs, gallines i conills, però aquesta vegada va tenir una mala pensada, en deixar el gos lligat al corral, doncs l'endemà ens llevem i vàrem quedar petrificats, al contemplar els destrossos que el gos havia fet en el corral; va trencar la corda, es va menjar 3 ànecs de regular tamany i matar 2 gallines i el gos encara el busquem, va saltar la tàpia i qui sap a on ha anat a raure; el curiós del cas és, que aquest magnífic gos perdigué, des del primer moment, el Carboner em va dir: Vull que el portis en el meu pare; lamentant moltíssim no haver pogut complaure'l, però a pesar de tot company Francesc Salvadó, no us sàpiga greu, perquè si per atipar-lo necessitàveu 3 ànecs diaris, no us abonaria els resultats. El regrés fet en companyia del Llibrata, sortim de Bujaraloz a les 10'45 del matí, de Lleida a les 2'40, arribant a Sabadell a les 8 i a Castellar a les 9 del vespre.

Ara volguts lectors, si aquest reportatge ha estat avorrit i faltat de substància, perdoneu-me, per ésser la primera vegada que em dirigeixo al públic, per mitjà de la premsa, i careixo de la perícia i pràctica en conjuminar els fets.

En casaments i refrescs

serviu-hi sempre amb els deliciosos panets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa del pa d'excel·lent qualitat

Cants a la Llibertat

A «La Internacional»; aquella música que té un regust tan dolç.

No sé el què tens, oh música que encises!
No sé el què tens que ens remous cor endins!
Diafanitat de notes tan concises
menant la correntia a nous camins.

Ets aureola d'una era que esclata.
Ets la parpella d'un viure que neix.
I les teves notes són ocells de plata
que per on ells volen la calma hi floreix.

Preludi de dies i temps venturosos.
Auguri prolífic d'un bell sol ixent.
Superfina gamma de viures frisosos
o cobricel màgic de ritme esplendent.

Oh música excelsa! Prodigis de notes!
Tu duus l'ambrosia de fer-me estremir.
Tanca doncs ton ritme unes virtuts ignotes
que parlen d'un viure sens àtom mesquí?

No sé què agomboles amb tes melodies
que atraus a les masses a cantar vibrants.
I als pobles, rebroten aquelles poesies,
aquelles que diuen, que tots som germans!

Ll. Canet i Foix

El míting del dia 9

El passat divendres, a les 9 del vespre, tingué lloc l'anunciat míting organitzat pel Sindicat de Professions i Oficis Diversos (U. G. T.) en el local del Cinema Castellarenc, per tal d'exposar el criteri d'aquella organització davant els moments actuals.

Obrí l'acte el company de la localitat Pere Sabater, i a continuació féu ús de la paraula el company Pere Ramperas, en nom dels camperols de Catalunya. Fa avinent als camperols l'obligació que tenen de seguir i complir els acords adoptats pel ple del Comitè Regional de la terra amb data 11 d'agost proppassat, quins acords llegeix i explica sobretot el relatiu a la incautació i socialització de les terres dels facciosos. Acaba dient que la U. G. T. no necessita afiliats pel sol

fet de cotitzar, no, necessita solament afiliats de voluntat que sàpiguem i compreguin bé el que vol dir estar afiliat a un organisme sindical.

Cedeix la paraula a la companya Ilda Agostini, la qual comença invocant el 6 d'octubre del 1934 dient que els fets aquells varen ésser d'experimentació pel que havia d'ésser el 19 de juliol d'enguany. Fa responsable dels moments actuals al «clero», perquè fou qui crea i fomenta la burgesia; acusa als militars que amb llur caràcter imperatiu i sempre disposats a amparar als potentats han portat l'estat actual de coses, així com també als burgesos, que escatimant el jornal dels obrers els han fet rics. Tothom ha de treballar i el que no treballi que no mengi, fora paràsits improductius. Invi-

ta a les mares perquè eduquin i treballin pels seus fills en aquesta lluita, els quals indubtablement seran els qui reberan el premi dels seus esforços, que pensin doncs amb la responsabilitat i la llibertat que ara tenim a les nostres mans. Fa menció de l'article primer de la Constitució de la República Espanyola, el qual diu que Espanya és una República de Treballadors, però que realment fins que esclatà el gloriós 19 de juliol, no s'ha demostrat que ho és.

Cedeix la paraula al company Emili Garcia, qui qualifica de gloriosa la data del 6 d'octubre del 1934, encara que altres elements sindicals no ho entenguin així. Diu que es vigili si tots els homes que porten fusell en fan bon ús, doncs n'hi han que solament el dediquen a venjances personals i aquests fan només que crear més feixistes. Hi ha qui vol que a la Generalitat hi onegi la bandera negra-roja, la roja o la barrada i entén que actualment no són moments de discussions de quinà bandera s'ha de col·locar, sinó que una vegada obtinguda la victòria, ja serà el poble qui manifestarà la bandera que s'ha d'enarbolar (Aplaudiments).

Censura aquell que porta fusell solament per a presumir-hi i que a l'ensems diu li serveix per a fer conquestes amoroses, el qual ço que deuria fer fóra anar al front a conquistar amb el fusell i sinó que entregui l'arma a un altre. Censura així mateix als crítics de cafès respecte les converses que sostenen davant les operacions que es realitzen als diversos sectors del front. Diu que el problema de la incantació i socialització deu resoldre's aviat i marcar d'una vegada el camí a seguir i que la resolució està en el camp o sigui fent treballar totes aquelles terres que siguin cultivables.

Diu que la U. G. T. ho respecta tot, però que s'ha d'anar molt en compte en què les divergències entre organitzacions sindicals obreres no ens portin a una guerra fratricida, doncs si bé el morir a la guerra després de tot és alegre, l'haver de lluitar potser contra un mateix camarada pertanyent també a una entitat sindical obrera, és preferible abans que això passés, llençar el fusell. Posa l'exemple de la Bíblia i la doctrina en el punt de què parlen que Crist predicava, donar veure a qui tingui set, estimar al pròxim com a tu mateix, etc., el qual no pot ésser més exacte, amb la diferència de què dits preceptes s'aplicaven malament.

Ataca a tots aquells portadors de fusells els quals solament els fan parlar a la nit, assassinant sense autorització ni fonament per les carreteres moltes vegades a germans militants nostres, acció repugnant que desprestigia el proletariat

i als homes. Exposa el cas d'un company seu que va arribar al poble procedent del front amb uns dies de permís i als dos dies de romandre-hi el trobaven assassinat a la cuneta d'una carretera; què havia estat això? Una venjança personal veus-ho aquí; penseu que el desig de manar els uns i els altres, va portar al fracàs la Revolució Francesa.

Hi ha qui vol imposar la seva voluntat sobre la dels altres, i es viurà amb harmonia mentre els homes hi vulguin viure, però ai, d'aquell dia que aquesta tolerança s'acabi.

Acaba el seu brillant parlament recordant aquelles paraules del cap Largo Caballero, que digué anem a la insurrecció, doncs tots sobre d'ells.

Cedeix la paraula al company Albert Víctor, del Socors Roig Internacional, dient que tothom sap que és una organització apolítica; diu que Catalunya encara que els catalans els titllessin d'egoistes, està representant un lloable espectacle davant les demés regions d'Espanya, tota vegada que és el refugi de gairebé totes les criatures; dem una que el poble de Castellar no deixi de demanar per acollir aquestes innocents criatures. Demana sobretot condescència entre les desidències que puguin haver-hi entre les diferents organitzacions sindicals obreres i acaba fent un prec general per tal de què tothom ingressi soci del Socors Roig Internacional, l'entitat més numerosa, més important i la que ha prestat més serveis del món.

El company Sabater, clogué l'acte dient que els qui simpatitzessin i volien fer-se socis del Socors Roig Internacional, seguidament podien passar a inscriure's en el mateix local.

Acabà l'acte amb gran entusiasme en mig d'aplaudiments i als acords de La Internacional.

B. S.

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

—EULÀLIA BAYÓ, ofereix els seus serveis de modist al seu propi domicili. Clavé, 12.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, DIA 18 :: Tarda a les 3

Sensacional encontre futbolístic

ENTRE

Santperença F. C.

(CAMPIO DE TERRASSA)

Castellar F. C.

(CAMPIO DEL VALLES)

Simó

Serra Vives

Albert Montserrat Fernández I

Torrents II Rius Carreras Homet Oliveras

Suplents: Morlan i Pagès

NOTA: Per entrar al camp els socis deuran presentar el carnet del mes en curs

NOTICIARI

CONSTITUCIONS

DELS NOUS AJUNTAMENTS

D'acord al Decret i l'Ordre recentment publicades per la Conselleria de Seguretat interior sobre constitució dels Ajuntaments de Catalunya, pels partits polítics i organitzacions locals s'han portat a cap els treballs de confecció de les llistes dels elegits, les quals han estat entregades al Jutge Popular per tal que aquest els convoqui per a constituir oficialment l'Ajuntament. El nombre de Consellers que corresponen a aquest Municipi, és el d'onze i l'escala fixada és la següent: Esquerra Republicana de Catalunya 3 Consellers, C. N. T. 3, P. S. U. C. 2, P. O. U. M. 1, Acció Catalana Republicana 1 i Unió de Rabassaires 1.

En les localitats on no hi hagi organització autoritzada dels partits o sectors sindicals amb dret a designar Consellers, els llocs que els correspondrien restaran, de moment, vacants i no es proveiran fins que altra cosa no es disposi.

L'ESBART TEATRAL

Sabem que els elements que formaven l'Esbart Teatral de l'ex-Ateneu Castellarenc, estan assajant amb tota activitat la formosa obra d'ambient actual, titulada «L'Herói», d'en Santiago Rusiñol, per a representar-la pròximament.

N'esperem que com sempre resultarà un èxit.

IMPORTANT DECRET SOBRE MOVILITZACIO

La Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, per Decret data 30 de setembre, disposa l'allistament de tots els homes útils pel servei militar compresos en l'edat de 18 a 40 anys, ambdós inclusius.

Als efectes de l'allistament seran considerats de 18 anys d'edat, tots els nascuts durant l'any 1918 i els de 40 anys d'edat els nascuts durant l'any 1896 i no podrà exceptuar-se'n cap encara que signi excedent de cupu, disfruti o hagi disfrutat de pròrroga de primera classe per ésser fill de vídua o de pare sexagenari, etc., quedant exceptuats tan solament aquells que sofreixin inutilitat física total, degudament justificada actualment.

Caldrà omplenar una fitxa individual amb les dades corresponents, per cert molt extensa, que serà lliurada al domicili de cada u pels agents repartidors, si bé donada la rapidesa en què es demana el servei, probablement per l'Alcaldia es disposarà es presentin els interessats a les Oficines de l'Ajuntament. En un i altre cas, seran fetes públiques les ordres oportunes per a la pràctica de tan important treball, el qual degut a les actuals circumstàncies i per les necessitats que puguin presentar-se, està disposat el més exacte compliment i urgència.

Recomanem la lectura dels Bans fixats al tauler d'edictes de la Casa del Poble, on amb més detalls hom pot informar-se de la disposició de referència.

Ço que anticipem i publiquem per a coneixement de tots aquells afectats.

DISSOLUCIO

Ahir al vespre a la reunió general ordinària convocada per l'Associació d'Amics del Grup Escolar Emili Carles-Torrà, la qual es celebrà en el local del Sindicat Agrícola Harmonia, seguint l'ordre del dia establert a les convocatòries, després d'aprovar-se el satisfactori i florent estat de comptes que donà un bon róssec a favor i després de llarga discussió s'acordà la dissolució de la susdita entitat per majoria de vots, tota vegada que en els moments actuals no responia als fins per la qual havia estat fundada, nomenant-se una Comissió liquidadora composta de 3 individus, els quals conjuntament amb els qui formaven la Directiva, cuidin de la liquidació de l'Aggrupació sempre d'acord a ço que preceptua en lloc oportú el vigent Reglament, fixant després la liquidació als baixos de la Casa del Poble, per a satisfacció de tots aquells que pertanyien a la dissolta Associació i públic en general.

ELS BOLETS

Convenientment humitejades les terres dels nostres boscos per les últimes pluges i la bonança de què venim disfrutant, fa que ja hagin aparegut els primers bolets, s'entén els primers en categoria, el que deixa entreveure que els infatigables buscadors podran començar tot seguit la seva tasca.

PLANS DE CASAMENT

Al tauler d'edictes del Jutjat Municipal, hi trobem fixats els plans de casament següents: Ramon Deu Pagès amb Estrella Padrós Llonch, veïna de Santa Perpètua de la Moguda, i Salvador Bruguera Homet amb Rosa Pla Torrents, veïns de la present.

NAIXEMENTS

Dia 6.—Joaquim M.ª Castells Solà, fill d'Antoni M.^a i de M.ª Teresa.

Dia 13.—Jordi Martínez Montagut, fill de Laureà i d'Anna.

La nostra més cordial enhorabona.

CASAMENTS

Dia 12.—Joaquim Bertran Ribas amb Estrella Faréll Llinares.

Dia 14.—Josep Canals Cusidó amb Anna Homet Comas.

Desitgem als novells consorts una inacabable lluna de mel.

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

CASTELLARENCS!!!

ANUNCIEU A «LA FARGA»

Subscriuiu-vos

a

LA FARGA